

Lediging van het rectum vóór de narcose. — Dr. GORBOUNOV werd zelf wegens osteomyelitis 11-maal gechloroformeerd. Telkens als zijn darmkanaal vóór de narcose geledigd was, had hij *tijdens* en nog een dag *na* de narcose last van braken; in de andere gevallen gebeurde dit niet en kwam de eetlust het snelst terug. Dit bracht hem er toe, de verslagen van 1223 narcosen in de Militaire kliniek te Petersburg na te gaan. Het tijdperk van opwinding had het kortst geduurd en was het kalmst geweest in de 95 gevallen, waarin de gebruikelijke voorbereiding der patiënten niet had plaats gehad. Geeft het kleine getal der waarnemingen geen recht tot gevolgtrekkingen, zoo kan het toch de aandacht op het onderwerp vestigen (*Sem. médic.* n°. 22).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

OPEN BRIEF AAN PROF. STOKVIS.

Amice Professor!

Ongaarne zou ik een grotesk misverstand, waarvan de ontboezeming op de algemeene vergadering der maatschappij (zie blz. 100, Dl. II van dezen jaargang) blijk geeft en dat met welgevallen door de afgevaardigden aangehoord en door de Commissie van Redactie der Handelingen in het breede geboekstaafd is, laten rusten op U of op Uwen collega TILANUS, die met mij als Commissie tot het nazien der Bibliotheek als naar gewoonte die taak con amore hebben vervuld. Dewijl het concept voor haar verslag ditmaal door mij is gesteld, al is het door U lichtelijk gewijzigd, zoodat in plaats van de door TILANUS gewraakte uitdrukking „monumentaal historisch geheel” door U werd geamendeerd: „een „in alle onderdeelen volledig historisch monument verrijze”, namelijk als einddoel der verzameling, komt *mij* de rechtvaardiging toe van dit verslag.

Verscholen bleef onze hoofdgedachte: dat eindelijk al die op het terrein onzer maatschappij sinds jaren bijeengebrachte en gaandeweg ten deele al bewerkte bouwstukken tot eenen monumentalen bouw zouden dienen!

In den beeldsprakigen vorm dier gedachte past de uitdrukking, insgelijks figuurlijk, dat reeds bouwstukken als modellen van ornamentiek, d. i. als proefstukken van sierlijke bearbeiding of ter versiering, niet ontbreken in de jaarlijksche verslagen, waarin allerlei bijzonderheden neergelegd zijn. Voor U of voor Uwen op het gebied van historie en kunst niet minder vertrouwden collega TILANUS was de bedoeling der beeldspraak toch niet twijfelachtig? Dat eenmaal een volledige geschiedenis, een geheel tevens fraai geïllustreerd beeld van de Hollandsche geneeskunde, van ons geneeskundig leven in zijn samenhang met de ziekten van ons volk moge verrijzen! Belet de beeldspraak den ernstigen zin te vatten? Heeft ons volk

geen historische beteekenis voor de geneeskunde en haar hulpwetenschappen binnen en buiten Europa? Zooals onze volksgeschiedenis door mannen als FRUIN, DE BLOK, ROGGE en anderen beoefend wordt; wanneer zal voor onze geneeskunde dat voorbeeld verwezenlijkt worden? die vraag komt bij U als patroon van Janus op de lippen. Ik geloof, dat door U die vraag zelfs aan den biograaph van CAMPER zonder zweem van belediging in den mond gelegd zou kunnen worden.

Maar dat alles zoo breed uit te spreken strookt niet met de gewoonte en de aan onze commissie opgedragen taak.

Nog minder ligt het op haar weg te gewagen van wat de bibliothecaris in andere qualiteiten loffelijk deed. Dat de Voorzitter der Maatschappij op de algemeene vergadering dit herdacht, verheugt ons daarom, zeker U niet minder dan

t. t.

Dr. ZEEMAN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

CANADA. — Favus-gevaar. De Vereenigde Staten wenschen, waar New-York reeds vrij sterk door den eerbiedwaardigen achorion — de eerste openlijk van pathogeniteit beschuldigde lagere plant — bezocht wordt, ook andere landen in hun werelddeel in dit genoegen te laten deelen, en laten geen favus-lijdens in hun Atlantische havens toe. De Canadeesche correspondent van *the Lancet* acht het nu noodig, op de Canadeesche havens, vooral op het sterk vooruitgaande St. John in Nieuw-Brunswijk, dezelfde maatregelen toe te passen, omdat de ziekte daar anders inheemsch dreigt te worden. Te Montreal was een patiënt opgenomen, wiens geheele huid met favus bezet was.

LONDEN. — Het eeuwfeest van het chirurgijns-college. De vorige maand heeft *the Royal College of Surgeons* haar eerste eeuwfeest gevierd. Het was, toen het in 1800 een charter kreeg van George III, belast met het onderhoud van JOHN HUNTER'S museum, doch in het begin liet het zich weinig daaraan gelegen liggen. De „Council” van het college was voor levenslang benoemd en vulde zelf zijn vacaturen aan, zoodat het onbevreesd voor kritiek in die deftige jaren bleef luieren. Van het museum bestond geen catalogus, en de leden van het college mochten het slechts gedurende 4 maanden bezoeken, terwijl de bibliotheek gesloten bleef. Na jaren achtte de Regeering het gewenscht, den „Council” te doen *verkiezen*. Daartoe verkreeg een lid het recht door een zwaarder examen af te leggen. Hij werd dan „fellow”; er zijn er thans ruim 1200. Toch is de Council nog in sommige zaken oppermachtig. Zoo benoemt hij zelf den vertegenwoordiger van het college in den „General Medical Council”. Maar de leden hebben veel